USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **nezl. I. S.**, zast. zákonným zástupcem I. V., právně zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2021, č. j. MV-140673-4/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2022, č. j. 17 A 121/2021 - 34,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5.000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) usnesením ze dne 3. 2. 2022, č. j. 17 A 121/2021 - 34, odmítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2021, č. j. MV-140673-4/SO-2021, které bylo vydáno ve věci zastavení řízení o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti tomuto usnesení městského soudu podala prostřednictvím její zástupkyně včasnou kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 2. 2022, č. j. 4 Azs 52/2022 - 8, mimo jiné vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Současně stěžovatelku poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § odst. 1 zákona č. 296/2017 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud stěžovatelku také poučil, že řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku

by jí mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohla poplatek dosud zaplatit.

[3] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno dne 28. 2. 2022. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula v úterý dne 15. 3. 2022. Stěžovatelka však soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatila, přičemž tak učinila až dne 24. 3. 2022.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5.000 Kč).

[5] Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích stanoví, že po marném uplynutí lhůty určené poplatníku ve výzvě k zaplacení soudního poplatku (v délce alespoň 15 dnů) soud řízení zastaví.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[7] Nejvyšší správní soud proto shrnuje, že stěžovatelka byla řádně vyzvána k zaplacení soudního poplatku a poučena o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, přičemž k jeho opožděné úhradě již nelze přihlédnout. Proto Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[8] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, bylo-li řízení zastaveno.

[9] Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlédnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li již stěžovatelka oprávněna zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měla být stále povinna. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelka dne 24. 3. 2022 splnila již neexistující poplatkovou povinnost. Za těchto okolností tedy bylo nezbytné vrátit jí zaplacený soudní poplatek podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích v plné výši (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018 - 16; či ze dne 10. 10. 2019, č. j. 5 Afs 263/2019 - 19), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[10] Nejvyšší správní soud doplňuje, že samostatně nerozhodoval o žádosti stěžovatelky o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť bezprostředně po nezbytném poučení účastníků řízení o ní zastavil.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2022

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu